Derek Prince
MINISTRIES INDIA

Visit
Our WEBSITE

கைகளை வைத்தல்

- டெரிக் பிரின்ஸ்

கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தின் ஆறு அடிப்படை கோட்பாடுகள் எவைகள் என்பதை முடிவெடுப்பது மனித புரிதலுக்கு விடப்பட்டிருப்பதால், கைகளை வைக்கும் கோட்பாடு ஒருபோதும் சேர்க்கப்படாமல் இருப்பது மிகவும் சாத்தியமானது. இருப்பினும், கடைசியில், வேதத்தின் சிறந்த விளக்கவுரை வேதம் மட்டுமே. இந்த போதனை கடிதத்தில், நான்காவது கோட்பாடாகிய கைகளை வைத்தல் பற்றிய அம்சத்தை ஆராய்வோம்.

“கைகளை வைத்தல்” என்ற இந்த வாக்கியத்தின் மூலம் நாம் துல்லியமாக புரிந்து கொள்ளவேண்டியது என்ன? இது ஒரு நபர், சில திட்டவட்டமான ஆவிக்குரிய நோக்கத்திற்காக, மற்றொரு நபரின் உடலின் மீது கைகளை வைக்கும் ஒரு செயலாகும். பொதுவாக, இது ஜெபத்தோடு அல்லது தீர்க்கதரிசன வார்த்தையோடு அல்லது இரண்டும் செய்யப்படும்போது சேர்ந்து வருகிற செயலாகும்.

மதத்தின் எல்லைக்கு அப்பால், கைகளை வைக்கும் இந்த செயல் சாதாரண மனிதனின் நடத்தைக்கு விசித்திரமான அல்லது அந்நிய காரியம் அல்ல. உதாரணமாக, உலகின் சில பகுதிகளில், நண்பர்களாக இருக்கும் இரண்டு ஆண்கள் சந்திக்கும்போது, ஒருவர் மற்றவருடைய தோள்களின் மேல் கைகளை வைப்பது சாதாரணமானது. இந்தச் செயல், அவர்களுடைய நட்பின் அங்கீகாரத்தையும், அவர்கள் ஒருவரையொருவர் சந்திப்பதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறார்கள் என்பதையும் உள்ளடக்குகிறது. அல்லது, ஒரு குழந்தை தலைவலி அல்லது காய்ச்சல் என்று ஒரு தாயிடம் சொல்லும்போது, உண்மையில், அவளுடைய கையை தனது குழந்தையின் புருவத்தின் மேல்வைத்து, இந்த வகையில் அந்த குழந்தையை ஆற்றுவதோ அல்லது தழுவுவதோ மிகவும் இயற்கையானதும், உள்ளார்ந்த செயலுமாகும்.

மதத்தின் எல்லைக்குள், கைகளை வைக்கும் நடைமுறை, அடிப்படையில் இயற்கையான மனித செயலின் தழுவலாகவோ அல்லது தொடர்பாகவோ கருதப்படலாம். ஒரு மதச் செயலாக, கைகளை வைப்பது பொதுவாக, மூன்று சாத்தியமான விஷயங்களில் ஒன்றைக் குறிக்கிறது.

முதலில், கைகளை வைக்கும் நபர், அதன் மூலம் ஆவிக்குரிய ஆசீர்வாதத்தையோ அல்லது அதிகாரத்தையோ கைகள் வைக்கப்பட்ட நபருக்கு செலுத்துகிறார்; இரண்டாவதாக, கைகளை வைக்கும் நபர், அதன் மூலம் சில ஆவிக்குரிய ஆசீர்வாதத்தையோ அல்லது அதிகாரத்தையோ கைகள் வைக்கப்பட்ட நபருக்கு தேவனிடமிருந்து ஏற்கனவே பெறப்பட்டது என்பதை பகிரங்கமாக ஒப்புக்கொள்ளச் செய்கிறார். மூன்றாவதாக, கைகளை வைக்கும் நபர், அதன் மூலம் சில விசேஷ பணிக்காக அல்லது ஊழியத்திற்காக கைகள் வைக்கப்பட்ட நபரை பகிரங்கமாக தேவனிடம் ஒப்புக்கொடுக்க செய்யலாம். சில நேரங்களில், இந்த மூன்று நோக்கங்களும், கைகளை வைக்கும் ஒரே செயலால் இணைக்கப்படலாம்.

இரண்டு பழைய ஏற்பாட்டு முன்மாதிரிகள்

நாம் இப்போது வேதாகமத்திற்கு திரும்பினால், ஆதியாகமம் புத்தகத்தால் வழங்கப்பட்ட தேவனுடைய மக்களைப் பற்றிய முந்தைய பதிவுகளில், கைகளை வைப்பது ஏற்கனவே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட நடைமுறையாக இருப்பதை நாம் காணலாம். உதாரணமாக, ஆதியாகமம் 48:14இல், யோசேப்பு அவரது இரண்டு மகன்களை (எப்பிராயீம், மனாசே) தன் தகப்பனாகிய யாக்கோப்பிடம், யாக்கோபின் ஆசீர்வாதங்களைப் பெறுவதற்காக எப்படி கொண்டு வந்தார் என்பதை வாசிப்போம்:

அப்பொழுது இஸ்ரவேல் (யாக்கோபு) தன் வலதுகையை நீட்டி, இளையவனான எப்பிராயீமின் தலையில் வைத்தார். இருப்பினும், யாக்கோபு தெய்வீக வழிகாட்டுதலின்படி தன் வலதுகையை எப்பிராயீமின் மீதும், இடதுகையை மனாசேயின் மீதும் வைத்திருப்பதை தான் உணர்ந்து கொண்டதாக சுட்டிக்காட்டினார். அவரது கைகளை இன்னும் குறுக்காக வைத்திருந்த அந்த நிலையில், அவர் பின்னர் இரண்டு சிறுவர்களையும் ஆசீர்வதித்து, முதலாவதும், அதிகமானதுமான ஆசீர்வாதத்தை எப்பிராயீமுக்கும், குறைந்த ஆசீர்வாதத்தை மனாசேக்கும் கொடுத்தார்.

For More details:
A-40, Anna Nagar Main Road, Sivapragasam Salai,
Tennur, Trichy - 620 017. Ph: +91 98 43 05 54 14

யாக்கோபின் ஆசீர்வாதம் அவருடைய இரண்டு பேரன்களுக்கும், அவர்கள் தலையின் மேல் கைகளை வைப்பதன் மூலம் செல்கிறது, இது ஒரு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட நடைமுறை என்பதை இந்தப்பகுதி தெளிவாகக் காட்டுகிறது; மேலும், அதிகமான ஆசீர்வாதம் யாக்கோபின் வலது கை வழியாக சென்றது மற்றும் குறைவான ஆசீர்வாதம் அவரது இடது கை வழியாக சென்றது.

நமது இரண்டாவது உதாரணத்திற்கு, மோசே தனது பூமிக்குரிய ஊழியத்தின் முடிவுக்கு சமீபித்து வரும்போது, இஸ்ரவேலின் மீது ஒரு புதிய தலைவனை நியமிக்கும்படிக்கும், அந்த நபர் மோசேயின் இடத்தை எடுத்துக்கொள்ள தயாராக இருக்க வேண்டும் என்றும் அவர் கர்த்தரிடம் கேட்டார். மோசேயின் இந்த தேவைக்காக, கர்த்தர் விதித்த வழி எண்ணாகமம் *27:18-20*இல் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது:

> **'கர்த்தர் மோசேயை நோக்கி: ஆவியைப் பெற்றிருக்கிற புருஷனாகிய யோசுவா என்னும் நூனின் குமாரனை நீ தெரிந்து கொண்டு, அவன் மேல் உன் கையை வைத்து, அவனை ஆசாரியனாகிய எலெயாசாருக்கும் சபையனைத்திற்கும் முன்பாக நிறுத்தி, அவர்கள் கண்களுக்கு முன்பாக அவனுக்குக் கட்டளை கொடுத்து, இஸ்ரவேல் புத்திரராகிய சபையார் எல்லாரும் அவனுக்குக் கீழ்ப்படியும்படிக்கு, உன் கனத்தில் கொஞ்சம் அவனுக்குக் கொடு. "**

கர்த்தரின் கட்டளையை மோசே நிறைவேற்றிய விதத்தைக் குறித்து அதே அதிகாரத்தில், 22 மற்றும் 23ஆம் வசனங்களில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது:

> **"மோசே தனக்குக் கர்த்தர் கட்டளையிட்டபடியே யோசுவாவை அழைத்துக் கொண்டுபோய், அவனை ஆசாரியனாகிய எலெயாசாருக்கும் சபையனைத்திற்கும் முன்பாக நிறுத்தி, அவன்மேல் தன் கைகளை வைத்து, கர்த்தர் தனக்குச் சொன்னபடியே அவனுக்குக் கட்டளைகொடுத்தான்."**

யோசுவாவில் உருவாக்கப்பட்ட இதன் விளைவு உபாகமம் *34:9* இல் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது:

> **"மோசே நூனின் குமாரனாகிய யோசுவாவின் மேல் தன் கைகளை வைத்தபடியினால் அவன் ஞானத்தின் ஆவியினால் நிறையப்பட்டான்: இஸ்ரவேல் புத்திரர் அவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்து, கர்த்தர் மோசேக்குக் கட்டளையிட்டபடியே செய்தார்கள்.''**

யோசுவாவின் மேல் மோசே தனது கைகளை வைத்த இந்த செயலானது, தனிப்பட்ட விதத்தில் யோசுவாவுக்கும், கூட்டாக இஸ்ரவேலின் முழு சபைக்கும் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருந்தது என்பதை இந்த பகுதிகளிலிருந்து நாம் காணலாம். இந்த தெய்வீகமான செயலால், மோசே இரண்டு முக்கிய நோக்கங்களையும் நிறைவேற்றினார். முதலில், அவர் தேவனிடமிருந்து பெற்ற ஒரு அளவிலான ஆவிக்குரிய ஞானத்தையும், கனத்தையும் யோசுவாவுக்கு செலுத்தினார்; இரண்டாவதாக, இஸ்ரவேலின் முழு சபைக்கு முன்பாக, அவரைத் தொடர்ந்து வரவிருக்கும் தேவன் நியமித்த தலைவர் யோசுவாதான் என்று அவர் பகிரங்கமாக ஒப்புக்கொண்டார்.

சுகத்திற்கான புதிய ஏற்பாட்டு கட்டளைகள்

இப்போது, புதிய ஏற்பாட்டிற்கு திரும்பி, கைகளை வைக்கும் இந்த கட்டளையானது, அங்கே என்ன பங்கு வகிக்கிறது என்பதை நாம் பார்ப்போம். புதிய ஏற்பாட்டின் விதிகள் மற்றும் உதாரணங்களின்படி, கைகளை வைப்பது குறித்து ஐந்து வெவ்வேறு நோக்கங்கள் இருக்கிறதை நான் காணலாம். அவை: கைகளை வைப்பது சரீர சுகத்தைக் கொடுக்கவும், பரிசுத்த ஆவியால் ஞானஸ்நானம் கொடுக்கவும், ஆவிக்குரிய வரங்களைக் கொடுக்கவும், அந்த இடத்திற்குறிய திருச்சபையிலிருந்து கிறிஸ்தவ ஊழியர்களை வெளியே அனுப்பி வைக்கவும், சபை மூப்பர்களை நியமனம் செய்யவுமே.

இந்த நோக்கங்களில் முதன்மையானது (இந்த ஆய்வில் இந்த ஒன்றை மட்டுமே பார்க்க போகிறோம்) சரீர சுகத்தின் ஊழியத்திற்கு நேரடியாக தொடர்புடையது. மாற்கு *16:7-18*இல் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளபடி, இது இயேசுவால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது, அவருடைய பூமிக்குரிய ஊழியத்தின் முடிவில், அவருடைய சீஷர்களுக்கு அவர் கொடுத்த இறுதி ஆணையாயிருக்கிறது. இந்த வசனங்களில், நற்செய்தி பிரசங்கிப்பதோடு இணைந்து ஐந்து இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட அடையாளங்களை இயேசு குறிப்பிடுகிறார், இது இயேசுவின் நாமத்தில் உள்ள விசுவாசத்தின் மூலமாக, அனைத்து விசுவாசிகளும் இதை உரிமையாக்கிக் கொள்ளலாம். இயேசுவால் நியமிக்கப்பட்ட இந்த இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட அடையாளங்களில் ஐந்தாவது:

> **"விசுவாசிக்கிறவர்களால் நடக்கும் அடையாளங்களாவன: ...வியாதியஸ்தர்மேல் கைகளை வைப்பார்கள், அப்பொழுது அவர்கள் சொஸ்தமாவார்கள் என்றார்."**

இங்கே, இயேசுவின் நாமத்தினால் கைகளை வைப்பது, வியாதியஸ்தர்களுக்கு ஊழியம் செய்ய சரீர சுகத்தின் ஒரு வழிமுறையாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பின்னர், புதிய ஏற்பாட்டில், யாக்கோபு *5:14-15*இல், வேறொரு சற்று வித்தியாசமான கட்டளை நியமிக்கப்பட்டுள்ளது:

> **"உங்களில் ஒருவன் வியாதிப்பட்டால், அவன் சபையின் மூப்பர்களை வரவழைப்பானாக: அவர்கள் கர்த்தருடைய நாமத்தினாலே அவனுக்கு எண்ணெய்பூசி, அவனுக்காக ஜெபம் பண்ணக்கடவர்கள். அப்பொழுது விசுவாசமுள்ள ஜெபம் பிணியாளியை இரட்சிக்கும்: கர்த்தர் அவனை எழுப்புவார்: அவன் பாவஞ்செய்தவனானால் அது அவனுக்கு மன்னிக்கப்படும்."**

கர்த்தரின் நாமத்தினாலே, வியாதியஸ்தர்களுக்கு எண்ணெய் பூசுவது இங்கு நியமிக்கப்பட்ட கட்டளையாகும்.

இந்த இரண்டு கட்டளைகளும் ஒரே மாதிரியாக, கர்த்தராகிய இயேசுவின் நாமத்தினாலே விசுவாசத்தின் மூலமாக பயிற்சி செய்தால் மட்டுமே பயனுள்ளதாக இருக்கும். எண்ணெய்பூசும் இந்த செயலுடன் இணைந்து ஜெபம் செய்ய வேண்டும் என்று குறிப்பாக கூறப்பட்டுள்ளது. மாற்கு நற்செய்தி நூலில், வியாதியஸ்தர் மேல் கைகளை வைப்பது பற்றிய பகுதியில், ஜெபம் குறித்த பிரத்யேகமான

எந்த குறிப்பும் இல்லை. இருப்பினும், பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில், வியாதியஸ்தருக்காக ஜெபம் செய்வதும், அவர்கள் மீது கைகளை வைப்பதும் இயல்பானதாகும்.

மீண்டும், வியாதியஸ்தருக்கு எண்ணெய் பூசும்போது, அது பெரும்பாலும், இயற்கையானதாக தோன்றுகிறது—அதே நேரத்தில் அவர்கள் மீது கைகளை வைப்பதும் இயற்கையானது. இந்த வகையில், இரண்டு கட்டளைகளும் ஒன்றாக இணைந்துள்ளன. இருப்பினும், இது அவ்வாறு இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. வியாதியஸ்தர்மேல் எண்ணெய் பூசாமல், கைகளை வைப்பது முற்றிலும் வேதப்பூர்வமானது. அதேபோல், வியாதியஸ்தர்மேல், கைகளை வைக்காமல், எண்ணெய் பூசுவதும் முற்றிலும் வேதப்பூர்வமானது.

ஒரு கேள்வி இயல்பாக எழுகிறது: இந்த இரண்டு கட்டளைகளுக்கும் அதாவது, வியாதியஸ்தர்மேல் கைகளை வைப்பது மற்றும் வியாதியஸ்தருக்கு எண்ணெய் பூசுவது, இவைகளுக்கு இடையே உள்ள பயன்பாட்டிலோ அல்லது நோக்கத்திலோ வித்தியாசம் உள்ளதா? ஒரு கட்டளையை விட மற்றொன்றை பயன்படுத்தும் மிகப் பொருத்தமான நேரங்களோ அல்லது சூழ்நிலைகளோ உள்ளதா? அப்படியானால், அவற்றின் பயன்பாட்டிற்கு வழிகாட்டும் வேதத்தின் கொள்கைகள் என்ன?

கிறிஸ்தவர்களுக்கு

எண்ணெய் பூசுவது பற்றி யாக்கோபு நிருபத்தில் உள்ள பகுதி பின்வரும் வார்த்தைகளுடன் தொடங்குகிறது:

> **“உங்களில் ஒருவன் வியாதிப்பட்டால், அவன் சபையின் மூப்பர்களை வரவழைப்பானாக.”**

யாக்கோபின் நிருபம் பிரதானமாக உறுதியான கிறிஸ்தவர்களுக்கு (யூத மக்களிடையே இருந்தாலும்) எழுதப்பட்டதால், “உங்களில்” என்ற வார்த்தை முக்கியமாக விசுவாசிகளைக் குறிப்பிடுவது போல் தோன்றுகிறது. அந்த கட்டளையை உடனடியாக தொடருகின்ற “அவன் சபையின் மூப்பர்களை வரவழைப்பானாக” என்ற இந்த வார்த்தைகளுடன் பொருந்துகின்றது.

விசுவாசமில்லாத, ஒரு கிறிஸ்தவ தேவாலயத்துடன் தொடர்பில்லாத ஒரு நபருக்கு, “உங்களில்” என்ற வார்த்தை சேர்க்கப்படாது அல்லது அத்தகைய நபருக்கு சபையின் மூப்பர்களில் யாரை அனுப்ப வேண்டும் என்பதும் தெரியாது. எனவே, எண்ணெய் பூசும் இந்த கட்டளையானது, முதன்மையாக கிறிஸ்துவில் ஏற்கெனவே விசுவாசம் கொண்டவர்களுக்காகவும், கிறிஸ்தவ தேவாலயத்துடன் தொடர்புடையதாகவும் இருக்கிறது.

யாக்கோபின் நிருபத்தில் உள்ள இந்த பகுதியில் இரண்டாவது முக்கியமான பாடம் என்னவென்றால், கிறிஸ்தவர்கள் தேவாலயத்துடன் தங்களை இணைத்துக் கொள்ள வேண்டும் மற்றும் வேதத்தின்படி, தேவாலய உறுப்பினர்களின் சரீர தேவைகளுக்கு, தேவாலயத்தின் தலைவர்கள் விசுவாசத்தில் ஊழியம் செய்ய தயாராக இருக்க வேண்டும் என்றும் தேவன் எதிர்பார்க்கிறார். “உங்களில் ஒருவன் வியாதிப்பட்டால், அவன் சபையின் மூப்பர்களை வரவழைப்பானாக; அவர்கள் கர்த்தருடைய நாமத்தினாலே அவனுக்கு எண்ணெய்பூசி, அவனுக்காக ஜெபம் பண்ணக்கடவர்கள்.” என்ற பகுதி இரண்டு குறிப்புகளையும் உள்ளடக்குகிறது: முதலில், ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவரும் ஒரு தேவாலயத்துடன், அதன் தலைவர்களை அறிந்தும், அவர்களால் அறியப்பட்டும் இருக்கும் வகையில் தொடர்புடையவராக இருக்க வேண்டும். மேலும், இரண்டாவதாக, தேவாலயத்திற்காக, தேவன் நியமித்த கட்டளையின்படி, இந்த தலைவர்கள் சரீர சுகத்திற்காக, விசுவாசத்தில் அதன் உறுப்பினர்களுக்கு ஊழியம் செய்ய தயாராக இருக்க வேண்டும்.

இப்போது, மாற்கு 16இல் குறிப்பிட்டுள்ளது போல, மற்றொரு கட்டளையான வியாதியஸ்தர் மேல் கைகளை வைப்பதற்கு நாம் திரும்பினால், கிறிஸ்தவரல்லாதவர்களுக்கு நற்செய்தியைப் பிரசங்கிக்கும்போது இந்த கட்டளை ஒன்றாக இணைந்து செல்ல வேண்டும் என்று அந்த சூழல் பரிந்துரைக்கிறதை நாம் காணலாம்—எனவே, அதன் முதன்மையான பயன்பாடு, இன்னும் மனம் மாற்றப்படாதவர்களுக்கு அல்லது புதிதாக விசுவாசத்திற்குள் வந்தவர்களுக்கே ஆகும்.

இயேசுவால் கட்டளைக் கொடுக்கப்பட்ட மற்ற இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட அடையாளங்களைப் போலவே, முழு உலகத்திற்கும் நற்செய்தியை அறிவிக்க வேண்டும் என்ற அவரது கட்டளைக்கு பிறகு உடனடியாக இது தொடர்கிறது என்ற முடிவுக்கு நாம் வரலாம். இது மாற்கு 16:15 17இல் அவரது சீஷர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டது:

> **‘பின்பு, அவர் அவர்களை நோக்கி: நீங்கள் உலகமெங்கும் போய், சர்வ சிருஷ்டிக்கும் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கியுங்கள். விசுவாசமுள்ளவனாகி ஞானஸ்நானம் பெற்றவன் இரட்சிக்கப்படுவான்: விசுவாசியாதவனோ ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்படுவான். விசுவாசிக்கிறவர்களால் நடக்கும் அடையாளங்களாவன..”**

இயேசு பின்னர் உடனடியாக அந்த ஐந்து இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட அடையாளங்களை பட்டியலிடுகிறார், வியாதியஸ்தர்மேல் கைகளை வைப்பதன் மூலம் குணமடைவதுடன் முடிவடைகின்றன. வியாதியஸ்தர் குணமடைவது உட்பட, ஒவ்வொரு இயற்கைக்கு

அப்பாற்பட்ட அடையாளங்களும், இந்த செய்தி முன்பு கேட்கப்படாத இடங்களில் தெய்வீக உண்மைக்கும், நற்செய்தியின் அதிகாரத்துக்கும் சாட்சியமளிக்க தேவனால் அளிக்கப்பட்ட நோக்கமாயிருக்கிறது.

இது சீஷர்களின் சுவிசேஷத்துக்கு ஒத்துப்போகிற செயல்பாடாகும், இதனோடு மாற்கு நற்செய்தி நூல் முடிவடைகிறது—அது மாற்கு 16:20 இல் உள்ளது:

> **“அவர்கள் புறப்பட்டுப்போய், எங்கும் பிரசங்கம் பண்ணினார்கள். கர்த்தர் அவர்களுடனேகூடக் கிரியையை நடப்பித்து, அவர்களால் நடந்த அடையாளங்களினாலே வசனத்தை உறுதிப்படுத்தினார். ஆமென்.”**

இந்த இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட—கைகளை வைப்பதன் மூலம் வியாதியஸ்தர் குணமடையும் அடையாளம் உட்பட அனைத்து அடையாளங்களின் முதன்மையான நோக்கம்—முன்பு ஏற்றுக்கொள்ளாத மக்கள் மத்தியில் நற்செய்தியின் உண்மையை உறுதிப்படுத்துவதைக் குறிக்கிறது. ஆதலால், இயேசுவின் நாமத்தினாலே கைகளை வைப்பதன் மூலம் வியாதியஸ்தர்களுக்கு ஊழியம் செய்யும் இந்த வழிமுறையானது தேவாலயத்தில் உறுப்பினர்களாக இருக்கும் கிறிஸ்தவர்களுக்காக அல்ல, ஆனால் மாறாக, மனம் மாறாத அல்லது விசுவாசத்திற்குள் புதிதாக வந்தவர்களுக்காகவே பிரதானமாக கொடுக்கப்பட்டது என்பது தெளிவாகிறது.

கைகளை வைப்பதனால் ஏற்படும் சுகம் எந்த விதத்தில் வரும்? இந்த கேள்விக்கு வேதம் எந்த ஒரு துல்லியமான அல்லது விவரமான பதிலையும் கொடுக்கவில்லை. இயேசு வெறுமனே, “வியாதியஸ்தர்மேல் கைகளை வைப்பார்கள், அப்பொழுது அவர்கள் சொஸ்தமாவார்கள்” என்றார். “அவர்கள் சொஸ்தமாவார்கள்” என்ற இந்த இடத்தில் மாறாக “அவர்கள் நலமாக மாறிவிடுவார்கள்” அல்லது இன்னும் எளிமையாக “அவர்கள் நலமடைவார்கள்” என்று மொழிபெயர்க்கலாம்.

இயேசுவின் இந்த வார்த்தைகளால், தேவனின் இறையாண்மைக்குள்ளே இரண்டு விஷயங்கள் இருக்கின்றன: குணமாகுதல் துல்லியமான விதத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கும், மற்றும் குணமாகுதலின் செயல்முறையில் எடுக்கப்படும் துல்லியமான நேரம்.

1 கொரிந்தியர் 12:6இல், பவுலின் வார்த்தைகளை நாம் இதனோடு சேர்க்கலாம்.

> **“கிரியைகளிலேயும் (செயல்பாடுகளில்) வித்தியாசங்கள் உண்டு, எல்லாருக்குள்ளும் எல்லாவற்றையும் நடப்பிக்கிற தேவன் ஒருவரே.”**

வியாதியஸ்தர்மேல் கைகளை வைக்கும் இந்த விஷயத்தில், பவுல் “செயல்பாடுகளில் வித்தியாசங்கள்” என்று அழைக்கிறார். அதாவது, குணமாக்கும் செயல்முறை ஒவ்வொரு முறையும் ஒரே மாதிரியாக செயல்படாது.

ஒரு விதத்தில், இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட குணமாக்கும் வரம் கைகளை வைப்பதன் மூலம் ஒரு வழியாக செயல்படலாம். அந்த வகையில், இந்த செயலின் மூலம், கைகள் வைக்கப்பட்ட நபரின் சரீரத்தில் கைகளை வைக்கும் நபர் தேவனின் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட குணமாக்கும் நலனை அல்லது வல்லமையை அனுப்புகிறார்; மேலும், இந்த நபர் தேவனின் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட வல்லமையை தனது சொந்த உடலுக்குள் உண்மையில் உணருகிறார்.

படிப்படியான செயல்முறையா?

இருப்பினும், மற்ற நேரங்களில், வல்லமையின் எந்த உணர்வும் இருக்காது, ஆனால், கைகளை வைப்பது வெறும் விசுவாசமும், தேவனின் வார்த்தைக்கு கீழ்ப்படியும் ஒரு செயலாக இருக்கும். இருப்பினும், உண்மையான விசுவாசம் இருந்தால், தத்ரூபமான அல்லது இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட அனுபவம் இல்லாவிட்டாலும், குணமாகுதல் தொடரும்.

மீண்டும், கிறிஸ்துவானவர் குணமாகும் செயல்முறை எடுத்துக் கொள்ளும் நேரத்தைக் குறிப்பிடவில்லை. சில சமயங்களில், வியாதியஸ்தர்மேல் கைகளை வைத்தவுடன் பூரண சுகத்தை உடனடியாக பெற்றுக்கொள்வார்கள். இருப்பினும், மற்ற நேரங்களில், குணமாகுதல் படிப்படியான செயல்முறையாக மட்டுமே வருகிறது. இந்த பிந்தைய விஷயத்தில், குணமடைய விரும்பும் நபர், குணமாகும் செயல்முறை முழுமையடையும் வரை விசுவாசத்தை தொடர்ந்து செயல்படுத்துவது மிகவும் முக்கியமானது.

உங்கள் விபரம்

NAME: MR / MRS / MISS ....

ADDRESS: ....

....

CITY: .... POSTCODE: ....

EMAIL: ....

இந்த இதழ் முற்றிலும் இலவசமானது. ஆனால் செலவுகளை சந்திக்க நீங்கள் உதவலாம்.

நன்கொடை: ₹

Derek Prince
MINISTRIES INDIA

Contact us

www.derekprince.com/en-in
admin@derekprince.in
Ph : 9585538201
A40, ANNA NAGAR
MAIN ROAD,
SIVAPRAGASAM SALAI,
Trichy - 620017